

Posuzování potenciálních přestupků auditorů v podmínkách zákona č. 254/2000 Sb.

AUDITOR č. 6, 2001

OBSAH

AKTUALITY 4

DISKUSNÍ OKÉNKO 8

VÝBORY A KOMISE
INFORMUJÍ 10

Návrh systému kolektivního
pojištění auditorů
Ing. Tomáš Brumovský 12

NA POMOC AUDITORŮM

Projednáni auditorské zprávy
v případě kolektivních orgánů .. 13

K problematice činnosti
neslučitelných s poskytováním
auditorských služeb

JUDr. Zbyněk Indráček 14

Účtování o cest. náhradách při
zahraničních prac. cestách 14

K zúčtování kursových rozdílů 14

Povinnost ověření účetní závěrky
u komanditní společnosti
Ing. Eva Fišerová 15

DISKUSE

Účtování vybraných finančních
operací měst a obcí

Ing. Damuše Prokůpková 15

Účtování o smluvních pokutách
a úrocích z prodlení

Ing. Ariana Bučková 17

PRÁVO

Smluvní a faktický koncern
Doc. JUDr. Stanislava Černá 22

ANKETA

Většina respondentů hodnotila
činnost komory kladně 25

ZE ZAHRANIČÍ

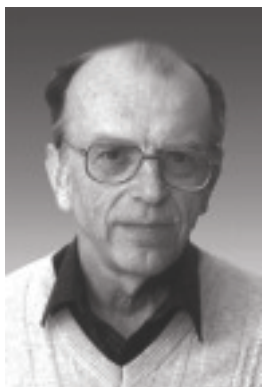
Byl ten názor auditzora opravdu
nezávislý? 29

ZAUJALO NÁS

USA, náš úpadkový vzor 31

ZAZNAMENALI JSME 32

Od začátku letošního roku platí nový zákon o auditorech, č. 254/2000 Sb. (dále jen Zákon). Nelze než souhlasit s názory, že tento zákon má leckterá ustanovení o jejichž správnosti či vhodnosti by bylo možno diskutovat. V oblasti kárných případů však přinesl dvě významné novinky, které je možno posoudit jednoznačně jako zlepšení proti předchozímu stavu - ustanovení § 21, dle kterého se uděluje kárná a jiná opatření pouze za závažné nebo opětovné porušení povinností auditora či auditorské společnosti a § 25, který umožňuje zahlázení těchto dříve udělených opatření.

Ing. František Louša
předseda
Kárné komise KA ČR

Zákon stanoví v § 39 povinnost postupovat v řízeních ve věcech upravených tímto Zákonem dle správního řádu, pokud tento Zákon nestanoví jinak. Z toho důvodu musel být vydán kárný řád, v kterém bylo nutno respektovat povinnosti stanovené správním řádem, a to přesto, že leckdy dodržování těchto povinností znamená značné ztížení práce kárné i dozorčí komise. Správní řád totiž kromě toho, že jde o velmi zastaralou normu, nepočítá s tím, že by v řízení dle něho měly postupovat i volené orgány.

Jak již bylo zmíněno v úvodním odstavci tohoto článku, může být auditorovi uděleno kárné opatření nebo auditorské společnosti „jiné“ opatření (společnost nemůže být postižena kárně) pouze za závažné porušení jejich povinností. Vedení snahou stanovit předem pravidla pro posuzování závažnosti potencionálních porušení zákona, připravila kárná komise zásady, dle kterých hodlá postupovat při posuzování závažnosti prohřešků proti zákonu. Protože jde o vytyčení podmínek, které mohou mít závažné důsledky pro postižené auditory či společnosti, požádala kárná komise o připomínky dozorčí komise a radu

komory. Připomínky, které poskytla dozorčí komise byly vzaty v úvahu a byly částečně do výsledného materiálu zapracovány. Bohužel rada odmítla vyslovit svůj názor na tento návrh, vzala jej pouze na vědomí s tím, že jednotliví členové mohou vyslovit své připomínky, pokud mají zájem, což se ale nestalo. Jako odůvodnění bylo uvedeno, že by pak členové rady, kteří budou účastni odvolacího řízení, mohli být napadeni z podjatosti. To ovšem staví členy kárné i dozorčí komise do situace, kdy neznají či nemohou odhadnout, jaký bude názor odvolací komise a proto jejich rozhodnutí mohou být kdykoliv v případě odvolání napadena. Obzvláště se to týká případů, kdy jde o to rozhodnout, zda prohřešek auditora lze nazvat závažným porušením zákona. Pak se ovšem může stát, že ten, kdo se odvolá, bude ve výhodě proti jinému, dříve kárně postiženému auditorovi, který odvolání nepodal.

Je třeba se ještě zmínit o jednom velmi závažném problému, kterým je posuzování míry zapojení auditorů na podnikání jiných, obvykle právnických, osob. Předchozí zákon o auditorech hovořil jednoznačně. Auditorovi se zapovídala účast na jakémkoli podnikání, které nebylo tímto zákonem povoleno. Tehdejší disciplinární komise byla vázána tímto ustanovením zákona a i stanoviskem výboru pro legislativu a vnitřní normy, který byl vzat radou komory sice pouze na vědomí, ale jehož dodržování bylo osobním dopisem prezidenta komory na disciplinární komisi požadováno.

V tomto stanovisku bylo uvedeno, že za osobu, „která podniká v jiných oblastech než jsou uvedeny v zákoně je třeba rozumět takovou osobu, která vlastní živnostenský list nebo koncesní listinu nebo má v obchodním rejstříku zapsanou jinou činnost než činnosti dovolené podle zákona. To, zda osoba jinou činnost skutečně vykonává, ne-

